

16. Fra Frøken *Christine Hassager* af Randers om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 19. Oktober 1912 af Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, *Mortensen*).

Andragerindens Fader, Mægler og Kirkeværge C. Hassager af Randers, døde 78 Aar gammel i Juli 1912 efter ved et ulykkeligt Fald paa Roskilde Jernbanestation fra Trinbrættet paa en 2den Klasses Salonvogn at have brækket Hoften og derefter gennemgaaet et langt Sygeleje, der nedbrød hans Kræfter. Ulykken hidrørte fra, at Salonvognen, hvori den afdøde befandt sig, var standset delvis udenfor Perronen, saa at der fra Trinbrættet paa den bageste Del af Vognen var over en Meter til Jorden, hvilket den afdøde, da han vilde forlade Vognen ad Døren fjernest Lokomotivet, ikke saa og derfor styrtede ned. Statsbanerne har afslaaet at yde Erstatning for Ulykkestilfældet med den Begrundelse, at den tilskadekomne skulde have forladt Vognen ad Døren, der var anbragt i Vognens Kørselsretning, altsaa nærmest Lokomotivet, hvor der ingen Fare var, idet Vognen der holdt ud for Perronen. Men da den afdødes Syn ikke var godt, havde han ikke læst den Plakat i Vognen, der paabyder Udstigning ad den betegnede Dør, og da han sad nær ved den bageste Dør, og der intet Forbud var udstedt mod at benytte denne ved Udstigning, og der ingen Meddelelse var fremkommet om den særlige Fare, der ved denne Lejlighed var forbundet med en saadan Udstigning, kan det formentlig ikke lægges den afdøde til Last, at han benyttede denne Dør, da han vilde forlade Vognen, men det maa tværtimod tilkomme Statsbanerne at bøde paa den Fejl, der var begaaet ved, at Toget var standset paa et Sted, hvor det for en gammel Mand var forbundet med Livsfare at benytte den i Salonvognen for alle Passagererne tilgængelige bageste anbragte Udgangsør. Andragerinden, der er uden Formue, mener sig derfor berettiget til som Erstatning for, at hendes Fader og Forsørger er omkommet som Følge af en af Statsbanernes Tjenestemænd begaaet Fejl, at modtage en aarlig Understøttelse af Staten.

Fra Ministeriet for offentlige Arbejder foreligger der afslaaende Svar paa et dertil indsendt Andragende.

3 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

17. Fra Lærer i Rold og Kirkesanger i Padesø *P. J. Nielsen* om Støtte til Tilvejebringelse af en normal Kirkesangerløn ved Padesø Kirke. (Indbragt den 19. Oktober 1912 af Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds, *Kr. Jensen*).

I Padesø Kirke besørger Kirketjenesten skiftevis af Præsterne og Kirkesangerne i de omliggende Sogne, Haarslev, Veftinge og Vissenbjerg, og Kirkesangerlønnen var der oprindelig som alle andre Steder i Landet 20 Kr. aarlig. Denne Løn, der ved Lov af 24. Marts 1899 blev forhøjet til 100 Kr. aarlig, gjordes der, uvist af hvilken Grund, en Undtagelse med ved Padesø Kirke, hvor Kirkesangerlønnen vedblev at være 20 Kr. aarlig. Andrageren maa desuden paa de tre store Højtidsdage synge forlods uden at oppebære noget Vederlag derfor. For nogle Aar siden indgav han et Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om en Forhøjelse af Kirkesangerlønnen ved Padesø Kirke, og Udfaldet af Andragendet blev efter vedkommende Provsts Indstilling, at ved første Vakance i et af Lærerembederne i Haarslev, Veftinge og Vissenbjerg skulde der fratages dette 30 Kr. aarlig, og ved første Vakance i et af Lærerembederne i de nærliggende Sogne, Rørup og Fjeldsted, skulde der fradrages dette 25 Kr. aarlig til Kirkesangerlønnen i Padesø. Men da ikke nogen af de nu i Padesø fungerende Kirkesangere venter at blive forflyttede, eftersom de er 40 til 50 Aar gamle, vil der ventelig først om 30 Aar være opnaaet en Kirkesangerløn i Padesø af den saaledes normerede Størrelse, der da neppe vil være normal længer, og Kirkesangerne har da i 42 Aar ledet Sagen i Padesø Kirke for en Løn, der er saa meget mere unaturlig lille, som der blandt mange Lærere næres Ønske om blive stillet frit overfor Kirkesangen. Andrageren har forsøgt at faa Sagen afgjort ved en Ordning mellem de interesserede Kommuner, men Forsøget strandede hos en af de Kom-